

Sygn. akt VIIK 472/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 września 2016r.

Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **SSR Małgorzata Makarska**

Protokolant Marta Daniluk

w obecności -

po rozpoznaniu dnia 08 września 2016 r.

sprawy **M. T.** s. J. i A. z domu P., ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że: w dniu 22 stycznia 2016 r. w B. usiłował doprowadzić Towarzystwo (...) w B. niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5300 zł, w ten sposób, że w celu wyłudzenia odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...) podał fikcyjne okoliczności, w których doszło do uszkodzenia w/w pojazdu będące podstawą do wypłaty odszkodowania w/w kwocie,

to jest czyn z **art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk**

M. T. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. **13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk** i za na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 37a kk, art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk, art. 35 § 1 kk wymierza mu karę roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin miesięcznie; zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 70 (siedemdziesiąt) zł tytułem opłaty, zaś zwalnia go od ponoszenia wydatków.

VII K 472/16

UZASADNIENIE

w sprawie przeciwko M. T. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej M. T. został uznany za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że w dniu 22 stycznia 2016r. w B. usiłował doprowadzić Towarzystwo (...) w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5300 zł w ten sposób, że w celu wyłudzenia odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...) podał fikcyjne okoliczności, w których doszło do uszkodzenia w/w pojazdu będące podstawą do wypłaty odszkodowania w/w kwocie;

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

Wymierzając karę M. T. Sąd przychylił się do wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 1 kpk, po uprzednim wyrażeniu zgody przez oskarżonego (k.89,110). Jednocześnie Sąd kierował się zasadami i dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk. Sąd zważył w szczególności, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu jak też cele w zakresie prewencji w stosunku do sprawcy i kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Uwzględnione z jednej strony zostało to, iż sprawca usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem towarzystwo ubezpieczeniowe zgłaszając nieprawdziwe okoliczności powstania szkody, chociaż jego przestępne działanie nie spowodowało strat Towarzystwo

(...) w B.. Ponadto jako okoliczność łagodzącą Sąd miał na względzie młody wiek oskarżonego oraz jego niekaralność (k.93).

Sąd uznał za zasadne orzeczenie wobec oskarżonego M. T., przy zastosowaniu art. 37 a kk, kary roku ograniczenia wolności, która jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu i ma możliwość powstrzymania go od popełnienia takich czynów ponownie. W ocenie Sądu kara pozbawienia wolności przewidziana w ustawowym zagrożeniu za przestępstwo z art. 286 § 1 kk będzie dla niego zbyt surową dolegliwością. M. T. jest młodą osobą, dotychczas nie wchodząca w konflikt z prawem. Posiada średnie rolnicze wykształcenie, a pracuje w gospodarstwie rodziców. Wykazuje niewielki dochód – zaledwie 300 zł miesięcznie. Poza zarejestrowanym na siebie samochodem A. (...) z 1995r. majątku nie posiada. Nie ma zatem żadnych przeszkód, aby mógł wykonywać prace w ramach kary ograniczenia wolności przez okres roku. Tak orzeczona kara czyni również zadość ogólnie rozumianej prewencji generalnej.

Jednocześnie omyłkowo sąd orzekł niższy niż uzgodniony pomiędzy prokuratorem a oskarżonym M. T. wymiar kary ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu kontrolowanej pracy na cele społeczne określając go na 20 godzin miesięcznie mimo, że właściwym było przyjęcie 30 godzin miesięcznie. Niewłaściwe orzeczenie w tym zakresie było wynikiem oczywistej omyłki pisarskiej sądu.

Biorąc pod uwagę sytuację zarobkową i majątkową oskarżonego

M. T., jego niewielkie dochody, Sąd uznał, iż ponoszenie przez niego całych kosztów procesu byłoby nadmiernie uciążliwe. Stąd też zasadne było w oparciu o art. 624 § 1 kpk zwolnienie go z opłaty, a jednocześnie obciążenie go w oparciu o treść art. 627 kpk obowiązkiem zwrotu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków w wysokości 70 zł. Na kwotę tę składa się: opłata za dane o karalności (30 zł) oraz ryczałt za doręczenia w postępowaniu przygotowawczym i przed sądem (2x20 zł).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.